

lignende Sag har handlet paa samme Maade. (J. C. Christensen: Det var Formanden, der stillede Forslaget.) Ja, jeg ved godt, at det var Formanden, der stillede det, men hvis jeg ikke tager meget fejl, sagde Formanden, at han stillede det i Overensstemmelse med sit Parti, og jeg maa altsaa gaa ud fra, at han ikke var uenig med sit Parti deri — vi har jo en Formand, der tilhører et enkelt Parti. Men jeg gik altsaa ud fra, at det ikke var et rent formelt Forslag, der blev stillet, men at naar Formanden stillede det, var det af den Grund, at hans Parti mente, at det var nyttigt at behandle Sagen paa den Maade. Naar saa det ærede Medlem siger til mig, at der er ingen Grund til Udvalg, fordi de Oplysninger, der kan gives, er givne, og vi har ikke andre at føje til, maa jeg atter gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man kan læse meget forskelligt, og det lader til, at det ærede Medlem læser, som en vis Mand læser Bibelen, naar han ikke kan læse de Depecher, der foreligger, saaledes, at der skulde være øvet et venskabeligt Tryk paa os af den amerikanske Regering. For det er netop det, Depecherne efter vor Mening viser. Jeg har ikke nægtet, at det var af den amerikanske Regering, Trykket øvedes, men jeg har forklaret det saaledes, at dette laa baade i den amerikanske Regerings Stilling overfor Krigssituationen og i den hele Krigssituation. Det forekommer mig, at det ærede Medlem nok maa kunne forstaa dette.

Hvad Valget angaar, vil jeg kun sige, at Regeringen har altid ment, at hvis et Parti forlangte Valg, maatte vi have Valg, for det var værre — det har vi bestandig sagt — at Agitationen rejstes i Landet mod og for Valget, end i og for sig at gaa til Valg. Det viste sig, da vi havde Forhandling derom, at heller ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing forlangte Valg, han sagde det berømte „stemmer ikke“, som man kan krybe i Busk med, naar man ikke vil gaa ud paa aaben Mark. Men vi er stillede saaledes i Øjeblikket, at nu maa vi af international Nødvendighed have Valg for at opfylde en Forpligtelse overfor den amerikanske Regering, fordi vi ikke kan standse midt i Sagen, men maa forsøge at føre den igennem. Det kan det ærede Medlem nok forstaa er vor Pligt. Derfor bliver Faremomentet ved et Valg ikke ringere, det bliver ikke ringere netop af den Grund, at det er en international Sag med alt, hvad der hører

med, som vi skal have frem paa Valgtribunerne. For hvad er det, vi skal staa paa Valgtribunerne med? Det er, om de vestindiske Øer skal afstaa eller ikke. Det ærede Medlem mener, at de vestindiske Øer skal afstaa, men vil ikke sige eller er ikke vis paa, naar de skal afstaa. Vi er af den Mening, at nu skal det ske, nu er Øjeblikket til Stede, ikke alene fordi Tilbudet foreligger i den Form, som det foreligger, men fordi der er en Nødvendighed til Stede derfor. Og naar vi skal strides om den Nødvendighed, saa drager det hele den internationale Situation og hele Danmark ind i Debatten overfor Krigssituationen, overfor, hvad der sker i Verden. Det er der et Faremoment i, det tror jeg godt, det ærede Medlem kan forstaa, hvis han vil.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde før, at vi fra vor Side havde afvist Tanken om Udvalgs Nedsættelse. Det er ikke rigtigt. Da jeg tillod mig at stille Forslag om en anden Behandlingsmaade af den foreliggende Sag end den, Tingets højtærede Formand foreslog, udtalte jeg: „Hvis man saa efter denne første Behandling ønsker at faa nedsat et Udvalg, er der intet i Vejen derfor, ligegyldigt under hvilken Form man maatte foreslaa Udvalget nedsat, om det skal bestaa af hele Tinget eller ikke“. Jeg tror derved at have vist, at vi fra vor Side ikke har afvist Tanken om Nedsættelse af Udvalg angaaende denne Sag.

Indenrigsministeren (Rode): Min Foranledning til at deltage i Debatten er, at der i det Spørgsmaal, vi har at drøfte, ligger en Interesse, som det for Tiden er overdraget mig at varetage. Samtidig med Afslutningen af Traktaten er der af de Forenede Fristater i Nordamerika opnaaet Tilsagn om, at de ikke vil gøre nogen Indvending imod, at Danmark udstrækker sin Højhedsret til det samlede Grønland. Denne Interesse, som jeg altsaa er blevet sat til at varetage, ved jeg har stor Betydning for mange i denne Sal, deriblandt ikke mindst det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Han nævnede det ogsaa i sin Tale i Gaar. Det ærede Medlem har altid været af den Anskuelse, at det vilde være